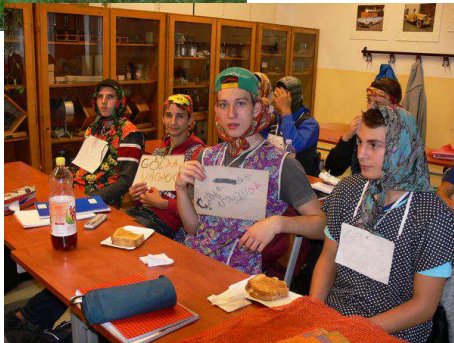

► osztályosok „avatják” a „golyákat”, vagyis a kilencedikes, új tanulókat. Egy héten át humoros feladatokat kapnak, pl. otthonkában, gumicsizmában, pizsamában kell iskolába jönniük, nejlonszákban kell hozni a felszerelésüket, cumit, plüssállatot kell hozniuk, s a „golya vagyok” feliratot kell viselniük. A hét lezárása volt a pénteki közösségi nap.

A közösen eltöltött nap erősítette az osztályközösségeket, hiszen a tanulók közösen készültek, terveztek, szervezkedtek, dolgoztak, szórakoztak. Erősítette, javította a tanár-diák kapcsolatot is, hiszen tanórán kívül vettünk részt közös tevékenységben. Megismertük a tanulókat órán kívüli helyzetben, szerepben. S fontos, hogy erősítette a szülőkkal való kapcsolatot is, hiszen bevontuk őket a programjainkba. A jelen lévő szülők jól érezték magukat és szívesen segítettek. Sajnos, mivel hétköznap volt, nem mindenki tudott eljönni, aki szeretett volna. Talán ha hétvégére szerveztük volna, akkor még többen el tudtak volna jönni. Ez tanulság a következő program szervezéséhez.

Egy ilyenfajta rendezvény, a közös munka és szórakozás közelebb hozza a generációkat is egymáshoz. Jól érezték magukat a szülők is, a tanulók is és a kollégák is. Megerősítette a céljainkat, hogy érdemes ilyen programokat szervezni. Mindenképpen folytatni szeretnénk. Az iskola szebbé tételében még több közös napot szeretnénk szervezni. A környezettudatos nevelésben is fontos egy ilyen közös munka az iskola szépítése érdekében. A tanulók is jobban magukénak érzik az iskolát, ha tesznek valamit a szépítése érdekében. S a szebb környezetben jobban is érzik magukat. A felállított padokat rögtön el is foglalták, minden szünetben ott ülnek, beszélgetnek, sokszor még tanítás után is.

A szervező csoport megbeszélte a nap eseményeit, tapasztalatait. Az esemény elérte a célját. Természetesen a tapasztalatok által még jobban, sikeresebben, nagyobb szülői részvétellel szeretnénk szervezni a következőt.

Ugyanis hagyományt szeretnénk teremteni ezzel az eseménnyel, s minél több szülőt szeretnénk bevonni. A program fenntartásában, az iskolai környezet szépítésében szerepel több virágoskert, kerti tó, udvari sakk kialakítása.

Az esemény sikerét mutatja, hogy a tanulók már másnap azt kérdezték, mikor lesz legközelebb ilyen nap.

Az eseményt, eredményeit és tapasztalatait ismertetjük nyilvános és pedagógusoknak szóló szakmai fórumon.

A nap eseményeiről sok kép készült, melyek megtekinthetők az iskola honlapján. (www.nlki.hu)

A pályázat megvalósítói

Refis hírek

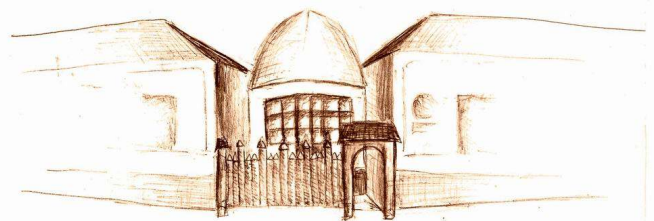
Csodák márpedig vannak!

A mesék birodalmában, Őz a nagy varázsló földjén mindenképpen. Ennek voltunk szem- és fültanúi december 19-én a Szolnoki Szigligeti Színházban. Négyosztálynyi gyerekkel, 2 busszal látogatunk el erre az előadásra.

Az indulás előtti órákban az elsők szülők enyhe „sokk-hatás” alatt állva vettek érzékeny búcsút gyermekeiktől, hiszen a legtöbben most engedték el őket először szülői felügyelet nélküli útra, lévén az ovis kirándulásokra ők is mehetnek. Indulás előtt még mindenki részt vett, többen szerepeltek is iskoláik karácsonyváráó műsorain.

Laci bácsi és a másik buszos is időben érkezett. Megtörtént a helyfoglalás, majd beindult az eszem-izsom dínom-dánom. A szülők szokás szerint „túlélőcsomagokat” pakoltak a gyerekeknek, volt mit falatozni! Laci bácsi mulató CD-jei pedig igazi „dárídó” hangulatot teremtettek.

Megérkezvén a színházba már az előtérben csodálatos hangulat kerített a hatalmába bennünket, hiszen minden karácsonyi díszben pompázott. Felémelő érzés volt beülni a nézőtérre egy

„igazi” színházban, és a függöny felemelkedésével a „csoda” elkezdődött. Tátott szájjal, néha a helyükről is felállva, ámulva követték az eseményeket a mese fonalán haladva. Természetesen győzött a jó és elbukott a rossz. Kiváló szereplők, remek színpadképek váltogatták egymást. Meg kell jegyezni, hogy a színpadképeket átkötő „homok-animáció” szuper volt.

Hamar eltelt a 2 óra és a vastaps sem maradt el, de igyekeznünk kellett haza, mert itthon nagyon sok tanulónkra főpróba és esti fellépés várt a néptánc gálán, ahol ők voltak a „csoda”.

Azt, hogy a szolnoki színházlátogatás létrejött, köszönjük egy lelkes pedagógus szervezésének, Türmerné Gorzás Katalinnak és az engedélyt iskolánk igazgatójának.

Kunné Pádár Gyöngyi ►